

Houd vast... opdat...

- * intochtlied ps.
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * verootmoed.
lied
- genadeverk.
lied
- leefregel
lied

- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Hebr. 12: 1 – 3 en 12 - 29

- * lied
- * preek n.a.v. Openb. 3: 11
- * lied

- * lied
- * gebed/voorbede
- * slotlied
- * zegenbede

collecte

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest is met u allen.***

Uitgaande van Luc. 21: 28, een vers aansluitend op één van de schilderingen van de eindtijd is een ieder die gelooft en uitziet naar de wederkomst feitelijk iemand die te feliciteren is: *wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt.* Nou en lettend op wat er wereldwijd gebeurt op elk terrein tot aan recente natuurverschijnselen toe kan een ieder die Gods woord kent en serieus neemt niet anders dan concluderen dan dat we leven in de eindtijd, dus:

Gefeliciteerd! Richt u op en heft uw hoofd omhoog!
Maar..., toch één vraag:

Zullen we erbij zijn? U en ik?

Misschien is uw eerste reactie nu: dat is toch verschrikkelijk zoiets te vragen, eigenlijk te suggereren dat je 't kunt missen?

Is dat passend?

Waar is de link met het gelezene en in het bijzonder - allereerst - de gekozen tekst? Zit daar niet wat positievers dan zo'n vraag?

Goed, nemen we de gekozen tekst. Weet u nog wat daar stond?

"Houd vast wat je hebt... opdat..."

Laat voor een ogenblik dat woord eens tot u doordringen...

Voelt u waar ik heen wil, of liever: God in dit woord?

Als je goed luistert naar dit woord dan zit daarin de zojuist gestelde vraag of niet soms.

Feitelijk zou je bij deze tekst dan ook kunnen vragen: past die bij ons – u, jou, mij *"houdt vast... opdat"* – het veronderstelt niets minder dan de mogelijkheid van... **loslaten** – en dat betekent kijkend naar de ons in het licht van de wederkomst: **missen!!**

Ik heb niet met u de perikoop gelezen waarin de gekozen tekst staat, maar waarschijnlijk hebt u al wel gezien of weet u zondermeer - dankzij uw kennis van het woord - aan wie dit gezegd wordt. (Gelijkenis met bestaande personen of gebeurtenissen berust op toevalligheid?)

Dit Woord werd door niemand minder dan de verheerlijkte Christus gesproken aan *de gemeente van Filadelfia*.

Kent u het scala van gemeenten waaraan in Openbaring gesproken wordt? Dan blijkt het dat dit de gemeente is waarvan Embregts schrijft in zijn boek *"Geen uitstel meer": een verademing – eindelijk weer een gemeente waarover de Heer zijn goedkeuring kan uitspreken*".

Inderdaad is deze gemeente in de hele staalkaart van gemeenten binnen Openbaring **de beste**... en daarom:

Als het nou daar al tegen gezegd woord – zo'n geladen woord als onze tekst – dan zal het toch zeker op ons moeten afkomen in al zijn zwaarte:

dat **vasthouden... opdat**.

Laat ik daarom van daaruit de volgende vraag maar gaan stellen:

Houden we vast? O ja zeker we houden vast, heel veel en heel wat:

Je kunt je eindje vasthouden, je visie, je achtergrond en wat al niet...!

Maar daar gaat het hier niet om, en dat weten we ook wel. Maar we hebben, lijkt wel, vaak liever *ballast* vast dan waar het hier om gaat.

Hier gaat het om: JEZUS CHRISTUS VASTHOUDEN!

En dat is dan wel even wat meer dan algemeen zeggen *in Hem te geloven!*

Jezus Christus vasthouden (**vasthouden opdat**) is: ***in Hem geloven
in Hem blijven
vanuit Hem leven.***

Een soort van constante lijn maar dan niet een vlakke rechte maar een *opgaande* lijn. (Ik wijs u een weg die veel hoger voert...!)

En dan raken we dat andere gedeelte, de schriftlezing, waarvan u misschien gedacht hebt: "past dat bij Openb. 3: 11

Wat we vanuit Hebr. 12 hoorden komt inderdaad op hetzelfde neer als wat we horen in Openb. 3:

11... ook hier is het *een waarschuwing*, een aansporing... en dan nog wel één waarvan je zou kunnen zeggen: nou, nou, dat liegt er niet om!

Het beeld van Openb. 3: 11 mag dan wisselen, maar als we goed opletten blijft de inhoud hetzelfde: *wedloop lopen...*, *niet verslappen...* met andere woorden: **vasthouden opdat!**

Eerlijk hoor, 't is niet zo leuk als je je voelt horen binnen de beste gemeente van de staalkaart..., of, persoonlijker: je echt wel meent dat je een goed christen bent in de *volste* betekenis van het evangelie. Daar worden we hier even als gemeente en persoonlijk (met de Hebreëen gelegd tegen... **Ezau**...

Hebt u dan (ook) niet de neiging een beetje weg te schuiven, zo van: **Ezau??? Ik???**

Toch ben ik er bang voor dat we in de geloofstraditie Ezau wel eens te veel zien als *de grote roodharige, overal harige en dáárom enge cultuur barbaar zeker op geloofsterrein...*

Als ik de moeite neem wat meer naar Ezau te kijken dan ontdek ik dat hij, net als ik, **mens** is.

Laat ik daarom niet te snel een te harde dauw geven. Weet u: het is God zelf die hém hier op u en mij *afduwt!* Zo van: "kijk... kijk... **een waarschuwing**..."

Ach het was dacht ik niet zo'n malle vent hoor... met ons gezegde (en lettend op zijn één en al harigheid!) zou je misschien kunnen zeggen: *een ruwe bolster, maar d'er zat een blanke pit in...* Een jongen met toch echt wel het hart op de goede plek, hij ging toch maar elke keer als vader het vroeg voor hem op jacht..., in elk geval was hij niet van het achterbakse type als zijn broer Jacob. Er wordt nergens gezegd dat het een ongelovige jongen is geweest..., hij zal heus wel geloofd hebben, *alleen* het zal niet zo diep gezeten hebben, hij was niet zo gegrepen door de hogere dingen dat dit merkbaar werd in zijn dagelijks leven... (bovendien, was dat bij Jacob dan wel het geval??) Hij zag niet *op het juiste moment* het verschil in waarde b.v. tussen een bord linzenmoes en de zegen... Het is, denk ik juist van hieruit conclu-derend, een wat impulsief figuur geweest, geestelijk slap! In elk geval gauw verslapt door het minste of geringste.

En het is DAAR waar de ernst ligt van het woord van vanmorgen... dáár ligt het gevaar (voor ieder mens!!). En God geve dat we het zien:

een gevaar niet voor de wereld, maar juist voor de christen! Zelfs!!! voor de FILADELFIA-christen, de (gedoopte, belijdende, vervulde) *maranatha-christen*.

Het is dáárom, dat ik aan het begin zojuist vroeg: zullen wij erbij zijn... u en ik. **Dat is een schokkende vraag aan ons ALLEN!** Het is een vraag waar weinigen bij geloven stil te staan, want eens behouden toch altijd behouden en een verzekerd Peter Langhout-achtig "reisje opname" in het verschieft! Dit is niet wat de bijbel ons laat weten, dit is een wensgedachte die tot een theologie voor velen verheven is.

Laat ik u, namens Gods Woord, wel zeggen dat hier het verschil valt tussen: *kleine kudde* en *grote schare*.

Hebt u zich wel eens goed gerealiseerd hoe Paulus, de schrijver van deze brief, zichzelf opstelde onder dit thema?

Laten we even naar Paulus kijken: *krachtdadig bekeerd, gedoopt en vervuld met de Heilige Geest*.

Opgeteld: gered voor tijd en eeuwigheid! Begrijpt u het dan dat het deze Paulus is die het in Filepenzen 3 – onder dit thema – uitroept:

"Niet dat ik het reeds verkregen zou hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar... ik jaag ernaar o f i k h e t o o k g r i j p e n m o c h t..."

is dat niet opmerkelijk? Lijkt hij hier in alle eerbied niet te horen tot wat wij dan wel oordelend noemen "de zwarte kousenkerk"?

Een wedergeboren en vervuld christen die hier als het ware grijpt naar *zekerheid*... Maar..., dan niet naar de zekerheid van het eeuwige leven (al zegt hij in die zin ook overdenkswaardige dingen als: "hij die meent te staan zie toe dat hij niet valle", "om niet wellicht zelf afgewezen te worden", "want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest...en daarna afgefallen zijn..." etc.), nee, wat dat aangaat was hij met betrekking tot zich zelf zeker en op zijn hoede: *"ik ben verzekerd"* zegt hij in Rom. 8: 38. Nee, Paulus *jaagt* naar: *de prijs van de roeping Gods IN Christus Jezus...* en dat is met ons gedeelte van Hebr. 12 te spreken: *het eerstgeboorterecht met het oog op het Koninkrijk* en om te spreken met Openb. 3: 11 *de kroon...!*

De wedloop lopen... is *vermoeiend!* Christen zijn = Christus **leven** = in Hem geloven, in Hem blijven en vanuit Hem leven is vermoeiend, of, mag ik het ouderwets, maar heel bijbels zeggen: *een geheiligd leven leven, leesbare brieven zijn, alles schade achten* dat is waar we **SLAP** zijn! Zo vaak, zo gauw...

Als er vandaag – juist met het oog op de aanstaande wederkomst van Christus – iets nodig is, dan is het (daar ben ik van overtuigd (basis voor de late regen)) het besef van de noodzaak van een geheiligd leven (lees maar eens voor u zelf 2 Petr. 3), een leven dat blijk geeft de belofte van het eerstgeboorterecht (de toekomst met Jezus Christus – het besef bestemd te zijn voor de troon) serieus neemt, een leven op weg naar *uiteindelijk* Gods doel: de kroon... (zeer schoon aan gindse kust...!).

Een leven dat blijk geeft dat men beseft – en luisteren we goed! – *dat Jezus niet alleen gekomen is om te verlossen, maar dat Hij kwam om te verlossen TOT...*
Om zo te kunnen leven, dáárvóór gaf Hij de Heilige Geest, maar... *daartoe krijgt die Geest zo weinig kans!*

Mag ik het geheel nu terugbrengen naar die beginvraag en die vraag dan formuleren met de woorden van Petrus uit 2 Petr. 1: 10: *zijn u en ik bezig onze roeping en verkiezing vast te maken...?*

HOUD VAST – een gebiedende wijs – OPDAT is onze roeping – uw jouw en mijn roeping – vanuit de verlossing!

We mogen zekerheid hebben wat het ingaan in het koninkrijk betreft, maar *laat die zekerheid ons aansporen zekerheid te krijgen om “te beërven”.*

Dat is een groot verschil waarover zich net als Ezau maar weinigen zich echt serieus druk maken... *dan ga je zo diep...!*

Ik hoop dat we allemaal de God kennen die antwoord met vuur in de zin van de volheid van de Heilige Geest. Als we Hem zo kennen dan moeten we ook weten dat Hij ons leven straks met vuur zal aftasten...

*En zo ontzaglijk was het verschijnsel dat Mozes zeide: Ik ben enkel vreze en beving (hoort u Paulus - Filp. 2:12 – “je behoudenis **bewerken** met vreze en beven...” dat past hier!) ... Ik ben enkel vreze en beving... want onze God is een verterend vuur...*

*...en de dag (de dag van Zijn komst!) zal het doen blijken hoe op het **fundament** Jezus Christus gebouwd is... als Hij met vuur verschijnt... **met goud, zilver, kostbaar gesteente, hout of stro...***

IEDERS WERK ZAL AAN HET LICHT KOMEN.

Het vuur dat we als vriend mogen kennen (Gods Heilige Geest) kan **vijand** worden...

Aan het eind van zijn leven zei Paulus (zie 2 Tim. 4: 7vv): *ik hebde goede strijd gestreden... ik heb mijn **loop** (wedloop!) ten einde gebracht (= **niet** verslapt)... **voorts** ligt voor mij gereed: de krans, de kroon en die ligt er ook, zegt hij in 2 Tim. 4, voor **allen... die...** Zijn verschijning (terugkomst!) hebben liefgehad... en dat uit zich in een geheiligd leven.*

Ik wil u wijzen op Jezus, op Jezus alleen! Hij **is** onze heiliging... en het geheim hiervan ligt in het *blijven in Hem* ofwel in het **meegekruisigd** leven door, vanuit, in de volheid van de Geest.

Wat een liefdevolle God.

Een vader – *onze Vader...* die Zijn kinderen aanmanend oproept om vol te houden **omdat** Hij hen **zo** graag ALLES gunt, ja alles wat Hij voor hen heeft in Christus Jezus... ook dat is een felicitatie waard!

Houd vast... opdat...

om Jezus wil.

De Here zegene u.

Amen.